

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Vadim Suhov,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Vadim Suhov împotriva Inspectoratului de Poliție Comrat și Direcției de Poliție a UTA Găgăuzia privind contestarea actelor administrative individuale,

împotriva deciziei din 05 decembrie 2023 a Curții de Apel Comrat,

*(Dosarul nr. 3ra-191/24
NR. PIGD 2-21172910-01-3ra-23022024)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Comrat, sediul central, jud. V. Hrapacov,
Curtea de Apel Comrat, jud. A. Mironov, D. Fujenco, Ș. Starciuc,

26 februarie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Vadim Suhov,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Ion Malanciuc, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 23 noiembrie 2021, Vadim Suhov a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului de Poliție Comrat și Direcției de Poliție a UTA Găgăuzia cu privire la anularea raporturilor privind rezultatele anchetei de serviciu nr. 7629 din 3.09.2021, precum și a deciziei Inspectoratului de Poliție Comrat și a Direcției de Poliție a Găgăuziei privind respingerea cererilor prealabile.

2. În motivarea acțiunii, a indicat că la 27 iulie 2021, Vadim Suhov a înaintat o cerere către Inspectoratul de Poliție Comrat, solicitând tragerea la răspundere, în temeiul art. 71 alin. (2) din Codul contravențional, a persoanelor cu funcție de răspundere din cadrul Inspectoratului de Poliție, care au încălcat dreptul său de acces la informație și i-au furnizat un răspuns conținând date vădit eronate.

3. A notat că, la 6 august 2021, Vadim Suhov a fost audiat de către agentul constatator I. Stamatov, cu privire la aspectele invocate de în plângerea formulată. A evidențiat că, contrar prevederilor art. 378 alin. (1) din Codul contravențional, care impune autorității competente obligația de a soluționa cauza contravențională și de a asigura părților și altor participanți exercitarea deplină a drepturilor procesuale, acesta nu i-a explicat lui Vadim Suhov drepturile procesuale și nu a precizat calitatea sa procedurală în cadrul audierii.

4. La 17 august 2021, Vadim Suhov a înaintat o cerere către Inspectoratul de Poliție Comrat, solicitând aplicarea măsurilor prevăzute de Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne. Aceasta a fost motivată de încălcarea legislației și a drepturilor sale de către funcționarul Stamatov, fapte care, în conformitate cu pct. 39 din Statutul menționat, constituie o abatere disciplinară. În absența unui răspuns la această petiție, la data de 14 octombrie 2021, Vadim Suhov a formulat o altă cerere prealabilă adresată Inspectoratului de Poliție Comrat.

5. Prin scrisoarea nr. 34/19/1-9005 din 20.10.2021, Inspectoratul de Poliție Comrat l-a informat pe Vadim Suhov cu privire la respingerea cererii sale prealabile, anexând o copie a răspunsului nr. 34/19/1-7706 din 03.09.2021 la petiția acestuia, răspuns care nu fusese transmis în termen. Totodată, i s-a comunicat faptul că, pentru a asigura o examinare obiectivă și exhaustivă a aspectelor semnalate în

petiția sa din 17.08.2021, Inspectoratul de Poliție Comrat a inițiat și desfășurat o anchetă de serviciu. În urma acestei investigații, s-a concluzionat, în mod întemeiat, că nu există încălcări de natură procedurală sau disciplinară în acțiunile funcționarului Stamatov.

6. A reținut că, Direcția de Poliție a Găgăuziei, în calitate de autoritate publică superioară, a examinat cererea prealabilă formulată de Vadim Suhov și a respins-o ca neîntemeiată, informându-l în acest sens prin scrisoarea nr. 34/19-4161 din 29.10.2021.

7. Reclamantul a enunțat că, principala, dar nu unica eroare a persoanei responsabile de desfășurarea anchetei de serviciu a constat în nerespectarea prevederilor punctului 66 din Statutul disciplinar, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409 din 07 iunie 2017, manifestată prin lipsa unei pregătiri adecvate pentru anchetă, neanalizarea legislației relevante și neanexarea informațiilor acumulate în acest context.

8. A mai relevat că, dacă persoana care a efectuat ancheta de serviciu ar fi respectat cerințele Statutului disciplinar și ar fi examinat legislația relevantă, ar fi fost conștientă de faptul că dreptul de acces la informație este un drept constituțional, iar încălcarea acestuia presupune inevitabil cauzarea unui prejudiciu moral sub forma suferinței psihice. În acest context, prejudiciul moral constituie o componentă esențială a infracțiunii. Prin urmare, în conformitate cu articolul 287 din Codul contravențional, Vadim Suhov are calitatea de parte vătămată în cadrul procedurii contravenționale referitoare la încălcarea dreptului său constituțional de acces la informație, procedură ce a fost inițiată de drept la momentul depunerii plângerii, iar drepturile sale procesuale trebuie să-i fie explicate înainte de audiere.

9. În concluzie a reținut că, aceste circumstanțe au determinat ca persoana care a desfășurat ancheta de serviciu să-și fundamenteze concluziile pe declarațiile funcționarului a cărui faptă constituia obiectul sesizării, declarații ce nu au fost verificate prin alte probe. În consecință, ancheta de serviciu realizată de Inspectoratul de Poliție Comrat în urma petiției depuse de Vadim Suhov nu a îndeplinit obiectivele stabilite la punctul 48 din Statutul disciplinar. Astfel, a fost încălcat dreptul constituțional al reclamantului la examinarea petiției sale în conformitate strictă cu legislația în vigoare, precum și interesul său legal de a asigura tragerea la răspundere disciplinară a funcționarilor care i-au încălcat drepturile.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

10. Prin hotărârea din 1 martie 2023 a Judecătoriei Comrat, sediul central, s-a respins acțiunea înaintată de Vadim Suhov împotriva Inspectoratului de Poliție

Comrat și Direcției de Poliție a UTA Găgăuzia privind contestarea actelor administrative individuale, ca fiind nefondată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

11. La 3 martie 2023, Vadim Suhov a declarat apel nemotivat, ulterior motivat, împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii Judecătorei Comrat, sediul central din 1 martie 2023, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

12. Prin decizia din 5 decembrie 2023 a Curții de Apel Comrat, s-a respins apelul declarat de Vadim Suhov și s-a menținut hotărârea din 1 martie 2023 a Judecătorei Comrat, sediul central.

13. În motivarea soluției, instanța de apel a stabilit că prima instanță a conchis în mod legal, iar argumentele apelantului de casare a hotărârii atacate nu sunt întemeiate pe probe și contravin circumstanțelor cauzei, în legătură cu ce nu pot fi luate în considerare de instanța de apel.

14. Instanța de apel, evaluând legalitatea raportului contestat referitor la rezultatele anchetei de serviciu nr. 7629 din 03.09.2021, aprobat de șeful Inspectoratului de Poliție Comrat, prin care a fost încetată ancheta de serviciu privind ofițerul principal al Sectorului de Poliție nr. 1 Comrat, I. Stamatov, a confirmat concluzia primei instanțe că nu există motive pentru anularea acestuia. Această concluzie este susținută de faptul că, așa cum reiese din materialele cauzei, reclamantul nu a prezentat dovezi concludente privind încălcarea drepturilor sale prin acțiunile agentului constator în cadrul procesului contravențional nr. 517/21 din 11 august 2021, nici în cadrul examinării cauzei de către prima instanță, nici în cadrul ședinței instanței de apel.

15. Instanța de apel a reținut că, la data de 06 august 2021, după ce agentul constator Stamatov I. a solicitat explicații de la Vadim Suhov cu privire la cererea acestuia, agentul constator a întreprins toate măsurile necesare pentru a asigura condițiile necesare exercitării depline a drepturilor procedurale ale reclamantului, în conformitate cu cerințele legislației aplicabile în domeniul contravențional.

16. Instanța de apel a apreciat drept întemeiate concluziile primei instanțe cu privire la raportul contestat referitor la rezultatele anchetei de serviciu nr. 7629 din 03.09.2021, în ceea ce privește inexistența temeiurilor pentru tragerea la răspundere disciplinară a agentului constator I. Stamatov.

17. În consecință, instanța de apel a relevat că observația apelantului, conform căreia nu a fost audiat, este nefondată, întrucât acesta nu a prezentat niciun

argument esențial care să fi influențat rezultatul soluționării cauzei și a primit un răspuns clar din partea primei instanțe.

18. În concluzie, instanța de apel a stabilit că circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei au fost corect constatate de către prima instanță, probele prezentate de părți au fost apreciate în mod corespunzător, litigiul a fost soluționat în conformitate cu dreptul material și procedural, prin urmare, nu găsește motive pentru admiterea cererii de apel depuse de Vadim Suhov și pentru casarea hotărârii judecătorești Comrat, sediul central din 1 martie 2023.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

19. La 29 ianuarie 2024, Suhov Vadim a declarat recurs împotriva deciziei din 5 decembrie 2023 a Curții de Apel Comrat, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare și emiterea unei hotărâri noi prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

ARGUMENTELE RECURSULUI

20. În motivarea recursului, au fost invocate argumente similare celor formulate în cererea de apel. Suplimentar, a relevat că instanța de apel nu a intrat în esența circumstanțelor evidențiate în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel ceea ce încalcă grav dreptul la un proces echitabil.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

21. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

22. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

23. Art. 245¹ alin. (1) Cod administrativ prevede că:

„(1) Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

24. Art. 246 alin. (1) și (2) Cod administrativ stabilește că:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă.

Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

(2) Recursul se declară inadmisibil în special când: h) recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

25. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost notificată recurentului său la 25 ianuarie 2024, prin intermediul serviciului poștal „Poșta Moldovei, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție anexat la dosar (f.d.223).

26. Cererea de recurs a fost depusă la 29 ianuarie 2024. Astfel, că recursul este depus cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

27. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea sau inadmisibilitatea recursului urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil, bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

28. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

29. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

30. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs de Vadim Suhov, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de Curtea de Apel Comrat și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

31. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de apel, care au fost analizate de către Curtea de Apel Comrat, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

32. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

33. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

34. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Comrat și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Comrat, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

35. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că admisibilitatea recursului trebuie analizată în contextul rolului și funcției legale atribuite instanței judecătorești supreme, care constau, în principal, în asigurarea aplicării și interpretării unitare a legii în soluționarea cauzelor de contencios administrativ. În acest sens, orice cerere de recurs trebuie să fie motivată în concordanță cu aceste principii fundamentale, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes.

36. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (a se vedea hotărârile CtEDO [Golder c. Regatul Unit](#), 1975, §38; [Stanev c. Bulgariei](#) [MC], 2012, §230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (a se vedea hotărârea CtEDO [Luordo c. Italiei](#), 2003, §85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (a se vedea hotărârea CtEDO [Levages Prestations Services c. Franței](#), 1996, §45).

37. Curtea de la Strasbourg a mai reiterat că modul de aplicare a art. 6 din CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de specificul acestor proceduri, urmând a se ține cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea hotărârea CtEDO [Botten c. Norvegiei](#), 1996, §39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea hotărârea CtEDO [Helmerts c. Suediei](#), 1991, §31, 36).

38. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Vadim Suhov.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc